

Mening at sende Sagen tilbage til Landstthinget, hvorfor har Udvalget saa ikke afgivet sin Betænkning langt tidligere. Hvis jeg ikke tager feil, har Udvalget været fem Maanedre om at bringe sin Indstilling frem, og nu vil man have, at Folkestthinget skal vedtage den ved to Behandlinger, og at Landstthinget skal tage en forandret Beslutning paa to a tre Dage. Det forekommer mig, at dersom det ærede Flertal havde lagt Vægt paa at faae Statsrevisionens oprindelige Indstilling vedtaget af Rigsdagens Afdelinger, saa burde det dog idetmindste have givet os ligesaamange Dage til at afgjøre den, som det selv har brugt Maanedre til at opskrive den paany.

J. N. Hansen: Jeg har set, at det ærede Udvalg i den afgivne Betænkning, hvor den meget bekendte Kulbeholdningsfag omtales, har oplyst, at det endnu ikke er lykkedes at komme efter, hvorledes det er gaaet til dermed, men det staar fast, hedder det, at Mangelen ikke alene kan være opstaaet ved Svind og Spild. Jeg finder mig derfor opfordret til og anser mig for at være forpligtet til her at meddele, hvad der er blevet mig betroet af to Mænd, der have været brugte som Dragere ved Udløsningen af Kul, og som, da de i sin Tid meddelte mig Oplysningerne, have erklæret, at de, naar de bleve opfaldte som Vidner, vare villige til at aflægge deres Vidnesbyrd i denne Retning. Uagtet Sagen oftere har været for her, har jeg dog hidtil holdt mig tilbage, fordi jeg troede, der vilde komme tilstrækkelige Oplysninger ad anden Vej; men jeg har nu anset det for at være min Pligt at sige, hvad jeg veed herom, uden at jeg dog selvfølgelig personlig kan indestaa derfor paa anden Maade, end at jeg har to Mænds bestemte Erklæring i saa Henseende med Tilbud om, at de ville aflægge deres Vidnesbyrd, naar det paatrævedes. De have sagt, at Kullene ved Udløsningen til Holmen vel bleve forsvaret maalte i Lasten; Maalerne kunde fuldstændig sikkert aflægge Et paa, at de havde maalt rigtigt; men det var Skif og Brug, at der, naar Kullønderi blev heiset op gennem Lugen, altid blev bibragt den en saadan Bevægelse, at den stødte mod Lugens Rarm ved Dækket, hvorved Toppen igjen faldt ned i Lasten. Dette blev regelmæssig gjentaget, og naar Tølen var om Udløsning af flere Tusind Tønder Kul, maatte det, at den befalede Top hver Gang faldt ned, medens Tønden desuagtet blev modtaget som Tønde, i Længden kunne løbe meget betydelig op. Det er forsigkret mig, at det er gaaet saaledes til. Da disse to Mænd havde set derpaa i nogen Tid, gjorde de et bestemt Spørgsmaal til Nogle — Vedkommende har ikke nævnt hvem — om det ogsaa gik an, at Toppen paa Tønden saaledes stadig igjen faldt ned i Lasten, men Svaret, de fik, var Uffed som Dragere; de bleve ikke brugte mere. Denne Kjendsgjerning nævner jeg nu, fordi dette maaste

er Noget, hvorpaa Opmærksomheden ikke hidtil har været henvendt, og dersom man fremdeles vil fortsætte sine Undersøgelser angaaende disse 10,000 Tdr. Kul, kunde man derved maaste komme under Veir med, hvor nogle af disse Kul ere bleve af. Disse Mænd have fremdeles fortalt mig — jeg anfører det som sagt kun efter lang Betænkning og efter i 2 a 3 Aar at have kjendt det — som et Slags Bevis for, at det virkelig forholder sig, som de have sagt, at naar Kulladninger udløses til private Njhedere eller Andre, viste det sig altid, at der i Ladningens Tøndetal manglede Noget; der maatte gjøres Tilflugt, fordi der ikke var det Antal Tønder, der skulde være; men naar der blev udløst af de samme Skibe til Holmen, var der altid et ikke saa ringe Overflud i Antallet af Tønder. Hvis dette skulde stadfæste sig, viser det vistnok, at disse Mænds Beretning er rigtig. Jeg vil ikke gaa videre ind herpaa, men jeg har kun villet meddele denne Kjendsgjerning. Jeg har Grund til at tro, at disse Mænd efter deres Overbevisning have talt den fuldstændige Sandhed, og da jeg som sagt af Betænkningen ser, at man endnu ikke er kommen paa det Klare med dette Forhold, har jeg anset det for min Pligt at fremsætte dette her.

Marineministeren (Navn): Jeg vil strax tillade mig at fremkomme med en Bemærkning i Anledning af, hvad der nu blev udtalt af den ærede sidste Taler. Jeg kan i saa Henseende kun sige, at det fremdragne Forhold har været mig fuldstændig ubekjendt, og at jeg vil være det ærede Medlem meget taknemmelig, hvis han er istand til paa denne Maade at skaffe nogle Oplysninger, som maaste kunde føre til Noget. Hvis Sligt skulde have fundet Sted, viser det saameget mere, at intet af den Kontrol, der har været nævnt som overflødig, er det. I en af de Bemærkninger, som Statsrevisionen gjør, siges der, at Kullene ere modtagne efter Maal af autoriserede Kulmaalere, og der føies til, at dermed pleier man at lade sig nøie, hvilket synes at tyde paa, at man ogsaa burde have gjort dette ved Værftet; men hvis det, som er blevet meddelt af det ærede Medlem for Svendsborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), er rigtigt, viser det sig altsaa, at det vilde have været meget uforvarligt, om man have ladet sig nøie alene med de autoriserede Maalers Maal. Man har derfor ikke tidligere ladet sig nøie dermed, men man har tillige veiet Tønderne, og uagtet dette vel nærmest er stet for at kontrolere Kvaliteten af Kullene, er man dog naturligvis ogsaa derved kommen til en vis Erkjendelse om, at Tønderne vare nogenlunde forsvaret fyldte. I saa Henseende er der imidlertid tidligere begaaet nogle Mordener, idet man ganske vist ikke paa Værftet har fulgt de Ordre, som Ministeriet har givet, men disse